

FJORDHUSEMASSAKREN

AF KASPER KAAS · 13. MARTS 2024 · 2 MINUTTERS LÆSETID

Fjordhusemassakren leverer alt, hvad man kan forvente af en gyserroman, men så desværre heller ikke meget mere.

Da jeg satte mig til rette i min lænestol for at læse **Fjordhusemassakren**, var mine forventninger faktisk ret høje.

Jeg elsker gys, især når der kommer en ny dansk udgivelse, der virkelig dykker ned i mørket. Det havde jeg indtrykket af, at Preben Steen gjorde i sin bog, men efter endt læsning må jeg erkende, at jeg desværre er en smule skuffet.

BLOD OG SPLAT UDE PÅ LANDET

Ralf, der er 26 år gammel, er flyttet til den lille landsby Fjordhuse sammen med sin kæreste Mette. Ralf har en voldelig fortid, fra da han boede i Aalborg, men han ser nu frem til starten på et nyt og roligt liv.

En aften tager Ralf, Mette og hendes forældre på den lokale kro for at få sig et måltid mad, da de fejrer den kommende kartoffelhøst. Ralf bestiller kroens special, der består af smørstegt fårehjerne.

Omgående fortryder Ralf sin bestilling, og der går ikke længe, før han får det dårligt. Faktisk så dårligt, at han fuldstændig ændrer karakter, og når det er fuldmåne, begynder der at ske ting og sager.

Først bliver en kanin slagtet, og efterfølgende må en pony lide samme skæbne. Rygter om en løs ulv begynder naturligvis at sprede sig i det lille samfund, mens Ralfs forvandling bliver værre og værre, og til sidst må han indse, at han ikke kan flygte fra sin fortid.

En af bogens helt store styrker, der virkelig holdt mig fanget i starten, er, at man ikke skal læse særlig mange sider, før historien går i gang. Jeg elsker bøger, der starter med det samme, uden at man nødvendigvis skal 100 sider ind, før fortællingen tager form. Men der stopper min interesse for bogen desværre også.

LIDT FOR MEGET ET SKABELON-UNIVERS

Det, der virkelig gjorde, at jeg stod af på bogen, er det flade karaktergalleri. For Ralf er det, som jeg vil kalde for en klassisk gyser-karakter. Manden, der kommer fra en større by med en mørk fortid, som prøver at starte et nyt liv.

Den historie synes jeg, man efterhånden har læst en del gange, og for mig var der ikke så meget nyt at hente i den del af bogen. Det andet, der gjorde, jeg mistede interessen, er, at Preben Steen introducerer alt for mange bifigurer på samme tid.

Bifigurer som, i min optik, kun er med for at blive slagtet af bogens "monster." Resten af persongalleriet virkede desværre heller ikke for mig. De var for flade, ligegyldige og for skabelonagtige.

Men det, som virkelig er synd, er, at Fjordhuse virker som en kulisse, en kliché fra en gyserfilm fra 80'erne, hvor alle de lokale selvfølgelig har sjove kælenavne, og hvor byen naturligvis har en dyster fortid.

Det hele virker bare lidt tyndt, og det gør desværre, at historien også mister tempo, og til sidst forsvandt spændingen helt for mig.

MASSER AF BLOD OG SPLAT

Hvis man skal give Fjordhusemassakren en genrebetegnelse, så må det siges at være en splatterroman. For blodet sprøjter virkelig ud af personerne, og det samme gør kropsvæskerne i de ret vilde sexscener.

Under læsningen kom jeg flere gange til at tænke på en forfatter som Richard Laymon, der muligvis har inspireret Preben Steen. Begge forfattere har i hvert fald blod og splat til fælles,

men det er ikke nødvendigvis en god ting.

Når det så er sagt, så er **Fjordhusemassakren** en bog, som jeg vil anbefale til alle, der elsker blodige gys, uden nogen dybere mening med historien. Men de gysere, der ønsker mere end det, vil desværre nok blive skuffet.

Titel: Fjordhusemassakren

Forfatter: Preben Steen

Forlag: Kandor

Format: Paperback

Udgivelsesår: 2023

Sideantal: 215

Anmeldt i nr. 220 | 13/03/2024.

KASPER KAAS

SENESTE INDLÆG